

Behrsaines deenu ritmi

1989. gada februāris

Kurš būs Jūsu deputāts?

PSRS tautas deputātu vēlēšanas šogad notiks 26. martā. Arī bērzainieši līdz ar citiem mūsu valsts cilvēkiem dosies pie urnām, lai pēc ilgiem gadiem atcerētos, kādas izskatās demokrātiskas vēlēšanas.

Par ko balsosim? Šis jautājums nu reiz jāapdomā jau laikus, jo kandidātu ir pietiekami. Valsts teritorija šim vēlēšanām sadalīta pēc teritoriālajiem un nacionāli teritoriālajiem vēlēšanu apgabaliem. Pēc pirmā sadalījuma principa Valmieras rajons savienots kopā ar Cēsu, Valkas, Limbažu un Rīgas lauku reģioniem. Reģistrācijas komisija izsniegusi divus deputātu kandidātu mandātus — pie mums piekritis balotēties tautā ļoti populārais Latvijas

PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs Anatolijs Gorbunovs, kā arī karavīru pārstāvis Nikolajs Suslovs. Ievērojami plašāks kandidātu loks bija uz nacionāli teritoriālo apgabalu, kas mums ir kopējs ar Valkas rajonu. Būtu bijis jādama par vienu no pieciem, ja vien Valkas rajona SCO mūrnieks J. Rusmanis un kolhoza «Palsmane» priekšsēdētājs J. Āre nebūtu atsaukuši savas kandidatūras. Uz reģistrācijas komisijas sēdi Valmierā ieradās trīs, no kuriem mēs izvēlēsimies vienu: Latvijas PSR Rakstnieku savienības valdes priekšsēdētājs, dzejnieks un sabiedriskais darbinieks Jānis Peters, republikas sadzīves pakalpojumu ministra vietnieks Andris Bērziņš

(līdzšinējais ražošanas apvienības «Elektrons» Valmieras filiāles direktors) un Bērzainē labi pazīstamais «Naukšēnu» priekšsēdētājs Visvaldis Skujiņš.

Kā izvēlēties? Šī nu nav tā reize, kad vajadzētu domāt pa vecam, proti, kurš būtu saimnieciski izdarīgāks un varētu mums «izsist» vairāk cementa vai kombikorma. Latvija ir politiskās un ekonomiskās dzīves krustcelēs, tāpēc uz Maskavu jāstāda politiski, cīnītāji, kuri var panākt mūsu neatkarības sapņu iemiesošanu. Kurš būs tas cilvēks? To izlemiet jūs katrs pats. Deputātu kandidāti ciemosies darba kolektīvos, viņus varam uzaicināt arī pie sevis. Sekojiet reklāmai!

Ciema padome

Mūsu kolhoza pilnvaroto sapulce šomēnes lēma, ka vienam no krietnākajiem bērzainiešiem būtu piešķirams saimniecības Nopelniem bagātā kolhoznieka goda nosaukums. Pilnvarotie bija vienprātīgi, ka tas dodams «Bērzaines» pamatu licējam, kurš strādā līdz šai dienai, krāvējam Imantam Laiviņam. Līdz goda nosaukuma piešķiršanai vēl jānotiek «papiru lietas», bet galvenais ir skaidrs: kolhoznieki Imanta godīgo darbu nav atstājuši bez ievēribas.

NO KRĀVEJA
IMANTA LAIVIŅA
STĀSTA

Imantam —
pelnīts
gods

Pirmā darba diena kolhozā bija tāda, ka posminieks nāca no tā gala un ziņoja darbā. Tur, kur tagad ir darbnīcas, tur bija kūts — stallis, tur vedām mēslus. Bija vēl Kokkas Edgars, Bērziņu Arnolds, Saproņuks Vasiljs, Rudziņu Kārlis, un vēl jau kāds laikam bija...

Bērzainiete — izcilniekos

Kā jau vareja gaidīt, mūsu Ārija Sakne no Centra fermas ir kļuvusi par vienu no ievērojamākām sava amata meistarēm Valmieras rajonā. Tikai divas kolēģes no sovhoza «Austrumi» (abas slauc vienu grupu) ir panākušas vēl raženāku izslaukuma kāpinājumu nekā Ārija. Valmieras rajona lauksaimnieku arodbiedrība un agrorūpnieciskā apvienība «Valmiera» mūsu izcilnieci dāvājušas Goda rakstu.

Pamācīsim pārstāvjus

Presē jau daudz lasīts par Zemnieku savienības dibināšanu. Kā atstāta mūsu valdes priekšsēdētājs, šai vajadzīgajai lauksaimnieku organizācijai tiek mestī kavejoši birokrātijas sprunguļi. Tāpēc arī «Bērzaine» sāk darboties ZS atbalsta grupā. Pilnvaroto sapulces laikā izlēma, kuri mūsu kolhoznieki būtu viscienīgākie pārstāvēt bērzainiešus dibināšanas kongresā. Uz divām vakancēm vēlēšanās pretendēja V. Ragaine, A. Kangars, J. Salts un R. Bernis. Ar balsu vairākumu izvirzījām Velgu Ragaini un Robertu Berni. Tātad, bērzainieši, šiem abiem delegātiem varam dot padomus, par ko būtu vērts iestāties Zemnieku savienībai.

Caur grūtajām gadskārtām

Mūsu kolhozam šomēnes aprit 40 gadi

Cetrdesmit gadi cilvēka mūžā parasti ir brieduma laiks. Kolhoza noietais ceļš zināmā mērā ir tāds pats mūžs un, tāpat kā cilvēkiem, arī mūsu kopsaimniecībai tas bijis dažāds — nebūt ne taisns un gluds kā dzelzceļa maģistrāle. Kolektīvs un ražošanas bāze bieži vien veidojusies ne tikai tepat uz vietas, bet tālu no mūsu ciema, lielo un augsto kabinetu klusumā. Tur izdomātie labie un sliktie, bieži vien uz dogmām balstītie voluntārie lēmumi un rīkojumi ir drāzušies pāri Bērzaines laukiem un cilvēkiem, divainā kārtā sasaistot un laužot to likteņus.

Bērzainē allaž ir bijuši strādīgi cilvēki. Viņi daždien pūlejušies sūrāk un grūtāk nekā dažs tuvs vai tāls kaimiņš, un šis darbs ir nesis rezultātus. Piecdesmito gadu otrajā pusē un sešdesmitajos gados kolhozs ir izvirzījies labāko vidū ne tikai rajonā, bet visā Latvijā. Valmieriešu salīdzinājumā «Bērzaine» tais gados arvien bijusi labāko trijniekā gan izslaukumos un gaļas ražošanā, gan graudaugu un kartupeļu audzēšanā. Pirmrindniekos tad parasti bija «Bērzaine», kā arī padomju saimniecības «Burtnieki» un «Austrumi». Diemžēl kopš septiņdesmito gadu sākuma iestājus stagnācija. Un ne vienmēr vaina bija meklējama bērzainiešu neizdarībā. Saimniecība vēsturiski izveidojusies purvu un Briedes upes zemajos krastos. Apvienojoties kolhozā, katram kārtīgam zemniekam bija vismaz viens zirgs. Ar zirdziņiem tad tika izplauts, sagrābts un izvests siens no ceļmalām, lejām, krastiem un meža pļavām. Sarūkot zirgu skaitam, zuda iespējas apsaimniekot šīs platības, virs kurām tagad šalko alkšņi un citu sugu krūmāji. Bez zirgiem bija cilvēku stiprās rokas, un bija laiki, kad laukkopības brigādēs strādāja ap

pussimta kolhoznieku. Šie ļaudis, pūlēdamies no saules līdz saulei, siena laikā spēja sazārdot visu pļavu ražu. Tad nav jābrīnās ne par siena kvalitāti, ne lopu veselību. Diemžēl kurss uz Latvijas industrializāciju un līdz ar to uz pilsētu dzīves limeņa pirmkārtēju nodrošinājumu darīja savu — daudzi sa-

beigās esam aizlaidusi postā lauksaimniecībā izmantojamo zemi. Vēl Bērzainē ir dzīvi kādreizējie saimnieki, kam piederēja meža pļavas. Atstājot viņiem kolhoza Statūtos paredzēto platību, šīs pļavas pārgāja kopsaimniecībai. Ar jaudīgiem «tērauda zirgiem» braucot pa meža ceļiem, tie tapa neizbraucami un tad arī pļavas kļuva nesasniedzamas.

Kādus tik «brīnumlīdzekļus» uz saviem pleciem nav iznesuši bērzainieši šais 40 pastāvēšanas gados! Jāmin gan karš pret kolhoznieku paligsaimniecībām, kad skatīja vistas un galus, jāatceras kukurūza un rapsis, gan lielo un smago traktoru uzspiešana mūsu laukiem, gan lietas būtību negrozošās organizatoriskās evolucionāras izpildkomitejas Lauksaimniecības pārvalde, Valmieras RARA, ARA «Valmiera» utt. Arī veikalus, ēdnīcu, skolu un bērnudārzu celtniecība tika atstāta kolhoza makam, kaut arī iepirkuma cenās par mūsu ražotajiem lauksaimniecības produktiem netiek aizmirsts ieturēt dažādām attiecīgajām ministrijām domāto daļu.

Pagātne ir pagātne, un šodiena ir šodiena. Mums jāpaskatās atpakaļ savas vēstures gados, lai mācītos no bijušajām kļūmēm. «Bērzaine» ar jūsu prātu un darbaroku spēku virzās tālāk, pretim mūsu ēras tūkstošgades mijai. Ceram, ka pie šīs robežlīnijas (gadu pirms tās «Bērzaine» svinēs 50. jubileju) nostāsimies ar patstāvīgu zemes saimnieku tiesībām, ka par grūto darbu saņemsim to, ko esam pelnījuši.

Valdes vārdā es pateicos jums par katru darba rītu, kurā jūs mostat ar domu par mūsu kopējo druvu. Paldies par sevis neželēšanu un uzticību «Bērzainei»!

ROBERTS BERNIS,
valdes priekšsēdētājs

Sveicam
veterānus—
«Bērzaines»
celmlaužus!

vas tēvu mājas Bērzainē pameta uz neatgriešanos. So cilvēku aizplūšanas procesu veicināja arī viensētu likvidēšanas politika un Krievijas sādžām līdzīgo saimniecības perspektīvo centru veidošana. Daudzstāvu iemītnieki un viņu bērni pārvērtās par potenciāliem pilsētniekiem, jo vairs nevajadzēja ne cirvi, ne slauceni. Daudz runājam par to, ka pēc vienlaidus «brīvprātīgās» kolektīvizācijas četrdesmito gadu

Papildinājumi kolektīvajā līgumā 1989. gadam

2. nodaļa: Darba kolektīva sociālā attīstība, sociālās nodrošināšanas uzlabošana

1. Sievietēm, kurām ir bērns līdz 1,5 gadu vecumam un kuras izmanto daļu atmaksātu un bezalgas atvaļinājumu bērna kopšanai, maksāt ikmēneša pabalstu 20 rubļus mēnesī.

2. Daudz bērnu ģimenēm izsniegt vienreizēju pabalstu sakarā ar mācību gada sākumu:

— ģimenēm ar 3 bērniem — 50 rbļ.,

— ģimenēm ar 4 bērniem — 70 rbļ.,

— ģimenēm ar 5 un vairāk bērniem — 100 rbļ.

3. Kolhoznieku ģimenēm piešķirt bērnu dzimšanas pabalstu — 100 rbļ. Ja kolhoznieks ir viens no vecākiem, tad 50 rbļ.

1. nodaļa: Sociāli ekonomiskā plānošana, ekonomika un darba ražīgums, materiāli tehniskās bāzes nostiprināšana

1. Racionāli izmantot visās ražošanas nozarēs jauno un moderno tehniku, novest to līdz tādai kondīcijai, lai tā strādātu ar iespējami mazākiem lūzumiem un bojājumiem.

2. Nostiprināt materiāli tehnisko bāzi, nodot ekspluatācijā jauno naftas bāzi, Purmaļu piekto cūku kūti, Tumšu govju fermu.

3. Izstrādāt jaunu sociālās sacensības nolikumu, rast iespēju sociālistiskās sacensības vērtēšanā iesaistīt vairāk darba kolektīvu, katram strādājošajam dot praktisku iespēju izvērtēt savu kolēģu darbu un pieņemt lēmumus par prēmēšanu, iedalītās prēmijas fonda robežās.

4. Popularizēt labāko mehanizatoru un citu nozaru darbinieku pieredzi un konsekvēnti šo pieredzi realizēt praktiskajā darbībā.

J. SALTA foto

VALDES SĒDES LĒMUMI

Kolhozā pieņemti jauni biedri. Par soferi strādā Aleksandrs Strautiņš, par mehanizatoru — Jānis Stubis, par elektrīķi — Inārs Zukurs, par setnieci — Vēsma Stube un par lopkopēju — Mudīte Liepa.

No kolhoza izslēgts mehanizators Nikolajs Ivanovs, kurš neattaisnoti kavējis darbu.

No galvenā zootehniķa pienākumiem atbrīvots Gundars Kleinbergs, kurš tagad strādā Ļeņina kolhozā par priekšsēdētāju.

Pēc paša vēlēšanās atbrīvojumu saņēmis mehanizators Uldis Justaments.

Dažādu iemeslu dēļ nav izstrādāti darba dienu minimumi. Parādniekos nonākuši mehanizatori J. Dombrovskis (30 dienas), L. Gmizo (4) un N. Somovs (6), soferis M. Priedītis (1), atsēdnieks J. Kirilovičs (8), mehanizatori I. Koguts (7) un D. Kirilovičs (5), būvstrādnieki J. Frolovs (19) un M. Pogulis (139), lopkopēji Dz. Vilne (59) un G. Auniņš (14) un laukkopis J. Laiviņš (39). Valde attaisnoja D. Kiriloviča, M. Pogulja, Dz. Vilnes, M. Priedīša un L. Gmizo kavējumus.

Nedisciplinētie, mūsu biedri tika sodīti. Par patvarīgu darba pamešanu un regulāru alkohola lietošanu stingro rājienu izteica Ņina Arbidāne. Nolemts risināt jautājumu par cita telkopaļa pieņemšanu Liku fermā.

Vladimiram Zukovam par alkoholisko dzērienu lietošanu un automašīnas atkārtotu patvarīgu izmantošanu jāmaksā sods 165 rubļi. V. Zukovs valdes sēdē izturējās rupji. Klātesošie tika vainoti, ka šis «paraugvīrs» ar varu izmītināts Līvānu tipa mājā.

Darbu kavējuši un ar stipro dziru reibinājušies Huberts Streičs un Modris Priedītis. Viņiem par to stingrais rājiens un saisināts atvaļinājums līdz minimumam.

Edgaram Paeglim jāsamaksā par transporta līdzekļa patvarīgu izmantošanu un izraisīto avāriju.

Vilnim Stjadem jāsamaksā par avāriju sasistās mašīnas rezerves daļām un jāatlīdzina atsēdniekiem izmaksātā alga.

Laukkopējs Jānis Laiviņš ir stingri norāts par darba kavēšanu.

Neattaisnoti kavēšanās raksturīga nesēnājam pirmrindnieci Jevgeņijai Gutarovai. Valde ieteica uzlabot disciplīnu un sākt maksāt par māju to, kas paredzēts līgumā.

Soferis Verners Ozols patvarīgi izmantojis autobusu, par to viņam jāsamaksā 24 rubļi.

Līgumstrādnieks Guntis Dubovīks tik daudz neattaisnoti kavējis darbu, ka viņš jāatbrīvo no amata.

Valde izskatīja celtniecības stāvokli saimniecībā. Tika norādīts uz nepamatoti lielu darba algas izmaksu būvbrigādē strādājošiem. Celtnieku darbu novērtēja par neapmierinošu. A. Paegle saņēma sekojošus uzdevumus:

- 1) sastādīt tāmes jaunajiem celtniecības objektiem līdz 1. februārim, bet kapitālremontiem — līdz 1. martam,
- 2) sastādīt darba objektu grafiku pa ceturkšņiem,
- 3) izstrādāt nepieciešamo būvmateriālu sarakstu,
- 4) izstrādāt darba spēka izmantošanas sarakstu.

Galvenā grāmatvede G. Purmale saņēma uzdevumu ik mēnesi kontrolēt dokumentāciju.

Mežkopim E. Rezglīm tika vēlēts nodrošināt nepieciešamo būvbaļķu piegādi līdz 1. jūlijam.

Valde apstiprināja darba algas fondu celtniecībai: jauncelsmei līdz 35 procentiem, kapitālremontiem — līdz 45 procentiem no tāmes vērtības.

Par darba kavējumiem tiks saisināti atvaļinājumi.

Par 1 dienu: E. Vilnim, G. Kaīniņam, U. Bērziņam, E. Laķim, J. Blūmam, A. Zakīm, J. Kragļikovam, J. Ragainim, I. Krastiņam, D. Vilnim, A. Jandālam un A. Laķei.

Par 2 dienām: L. Dukovskim, A. Scloveiko, M. Ragainim, J. Auniņam un J. Spuravam.

Par 3 dienām: I. Andrejevam, E. Paeglim, J. Bērziņam, E. Geidam un S. Melgailim.

Par 4 dienām: V. Ozolam.

Par 5 dienām: E. Paeglim un A. Sniedzem.

Par 6 dienām: E. Krollim, M. Ragainim, R. Eidukam, J. Kaškam, V. Petrovam, P. Purgailim, A. Ozolam, N. Mantulovam un H. Streičam.

Par 7 dienām: M. Priedītim.

Kolhoznieki, kas nav izstrādājuši noteikto dienu minimumu, atvaļinājumu vispār nesāņem.

Dažādu iemeslu dēļ valde samazināja gada prēmijas speciālistiem: G. Gorjačko — par 10 procentiem, V. Stjadem — par 10, K. Tisam — par 20, A. Kangaram — par 25, L. Mickevičai — par 15, V. Ragainei — par 10, A. Kežberam — par 10 un A. Kangarei — par 10.

Sociālistiskās sacensības uzvarētāji 1988. gadā

Laukkopībā:

1. KOKKA EDGARS
2. DUKOVSKIS ALBERTS
3. FISERE MIRDZA

Mehaniķi:

1. ŠTUBIS VLADIMIRS un VORFOLOMEJEVA MARIJA
  2. SLAIDIŅŠ JĀNIS un KUDRJAŠOVŠ VIDAS
  3. GULBIS JURIS un RAGAINIS ANSIS
- Labākais jaunais mehanizators — JURIS SALTŠ

Soferi:

Kravas automašīnu grupā:

1. AUNIŅŠ IMANTS
2. LĪCIS ULDIS
3. LĪCIS JĀNIS

Specmašīnu, autobusu, vieglo automašīnu vadītāji:

1. DIMDIŅŠ ERIKS
2. SALMANIS VIKTORS
3. KRAKOPS ARTIS

Labākais jaunais soferis — LĪCIS ULDIS

Pārmaiņas kolhoza valdes sastāvā

Sakarā ar aiziešanu pensijā no kolhoza valdes locekles pienākumiem atlūgusies **Maija Riba**.

Pilnvaroto sapulce nolēma, ka valdes sastāvā jābūt pašreizējai partijas pirmorganizācijas sekretārei **Andai Krollei**.

Kontrolētāju skaits samazinās

Lai pārbaudītu tik daudz netraucētu darbu citiem un sev, pilnvaroto sapulce sarūcināja kontrolieru pulku, pie reizes apvienojot kolhoza revīzijas komisiju ar tautas kontroles grupu. Par apvienotās kontroles komisijas priekšsēdētāju tika ievēlēta **A. Grūsle**.

Ko pārrunājām kolhoza pilnvaroto sapulcē?

Par aizvadītā gada saimnieciskajām problēmām lielākoties droši vien esat dzirdējuši savu pilnvaroto atstāstā — sapulcē tās izsmejot un visnotaļ kritiski analizējot valdes priekšsēdētājs **R. Bernis**. Iespējams, ka vismaz fragmentāri to publicēs kādā citā laidienā, kad bijētenā būs vairāk vietas. Šoreiz isumā par to, ko teica līdzziņotāji un debatētāji.

Galvenā agronome **V. Ragaine** vērsa uzmanību uz to, ka kolhozā sasniegtas visnotaļ pieņemamas ražas lopu dienkartē. Kukurūza devusi 487 c/ha, ganības — 200 c/ha, zaļbarības sejumi — 280 c/ha utt. Kāpēc salīdzinoši maz vesta organika? Arī tāpēc, ka vairs tikai 2000 t pievarējuši «Agrokimija». Sis dienests agrāk ne tikai daudz palīdzējis, bet krievu tiesu arī papiros pierakstījis. Pašlaik atsķīstis ir patiesība. Pakaišiem vairāk jāiet caur kūti. Bet kopēji ir veci un nespēj izstumdit smagās ķerras. Klases barība lielākoties ir tranšējās, bezklases — kurgānos. Ziemāju sejā un aršanā parādījusies tehnikas nesagatavotība — bieži lūzumi.

Agronome nepiekrita priekšsēdētāja domai, ka satiecība ir uzlabojusies. Viņa cer, ka tas notiks šogad.

Galvenā zootehniķa vietas izpildītāja **H. Diura** aizrādīja, ka pērn 4,8 t piena atziņts par bezšķiras. Trūkst saldētavu. «Baļļas» siltais piens dzesēts plus 10 grādu siltā ūdenī. Jādabū viena rezerves iekārta dzesēšanai. Mehāniķiem jāpānāk, ka mazo teliņu kūti var izvērt putru un uzsildīt pienu. Jāražo vairāk siena, samazinot skābsienu un skābarības daudzumu. Piena tauku saturs kaimiņu saimniecībās ir labāks nekā «Bērzaīnē». Nav saprotama rajona vadības nostādne:

lika samazināt cūku skaitu, bet pēc tam mudināja uzņemties papildu saistības gaļas sagādē. Individuālo kūtiņu īpašnieki var turēt sīvēnmates, kolhozs to apseklošanai piedāvā divus kuiļus. Sīvēnus ārpus kolhoza «Bērzaīnē» šogad nepārdos.

Galvenais inženieris **J. Bunduls** uzskata, ka soferi un traktoristi pēdējā laikā strādā labāk. Izcēlušies visa veida kombainieri. Tehnika atvieglotusi biešu novākšanu. Būs precīzās izsējas biešu sējmašīna un jauns kartupeļu stādāmais agregāts. Diemžēl trūkst traktoristu. Traktoru turēšana pie mājas iedzinusi kārdinājumā trīs bijušos stūrētājus, kuri zaudējuši tiesības. Rudens darbos tehnikai traucējuši akmeņi un rūpnicu brākis. Tehnika top arvien dārgāka un sliktāka.

Galvenais celtnieku vadītājs, inženieris **A. Paegle** stāstīja, ka viņa ļaudis jauncelsmes un kapitālā remonta darbos apguvuši apmēram 400 tūkstošus rubļu. Vidēji katrs strādājošais veicis darbus par 10 tūkstošiem, rajona SCO piveicis ap 15 000 rubļu apjomu. Sliktā materiālu apgāde: nav jumta seguma, kīģeļu un daudzkā cita. Kīģeļus, par nelaimi, vēl paši pārdevām citiem. Vasarā 40 līdz 45 cilvēku brigādei viena kravas automašīna nav nekāds atspāids. Vienmēr kaut kā trūkst: ja ir iekrāvējs, nav buldozera, ja ir buldozers, tad nav iekrāvēja utt. Kāpēc ziemā soferi vaimānā par dikstāvi? Jābūvē ceļi, jāremontē tie. Pie fermām grūti piekļūt. Bet nav jau atkal buldozera... Daudz laika pāiet, remontējot citu izgāzās durvis un stūrus. Vainīgie reiz jāsoda. Cienīsim cits cita darbu!

A. Kangars pateicās mehanizatoriem par atbalstu un vērsa uzmanību, ka labai tehnikai arvien vajadzīgs labs braucējs. Sarunas ar rajona ARA galveno agronomu **I. Steinu** atsitoties kā pret sienu: indes un mēslojumi top solīti, bet ne tiek doti. Agronoms atgādināja, ka tie paši 5–6 lauku brigādes strādnieki saņem kā mazo, tā lielo ražu. Neesot jāpiemin Pogulīša laiki, jo nokopjamās platības daudzkārt pieaugušas, bet strādnieku skaits ievērojami samazinājies. Soziem knapi izglābtas lopbarības bites, jo ziemoņāji strādājuši ar domu par salu, nevis siltumu, kāds bija.

Pensionārs **J. Spuravs** sodījis par sliktajiem darbiem un sadzīves apstākļiem fermās. Piemēram veterāns minēja **Ņ.** Krankeles grūto dzīvi, stāstīdams par sievietes bērniņu un izmukušanu no vācu okupantu vergu gūstā. Diemžēl šobrīd celtnieki nekādi nevarot atvieglot viņas darbu, kaut gan, pēc **J. Spurava** domām, fermā varētu iekārtot mēslu izstumjamo trulli uz troses. Slikti strādājoši ciema padome, kas neredzot, ka «Vākšēnu» veikalā remonts ievelkas un būvmateriāli mēģina pa dubļiem. Vai tiešām bērzaīnietis pēc pārtikas brauks uz Valmieru? Veterāniem esot sāpīgi skatīties, cik nemākulīgi dažs saimnieks. Kad kādam aizrādāt, tie brutāli «pasūtot».

Pilnvarotais **J. Spuravs** vēl griebe debatēt, taču kolēģi iebilda ar noplauzdēšanu. Orators sadusmojās un demonstratīvi atstāja zāli, solīdams domu izteikt «Lauku Avīzē». Mēs visi cienām šo avīzi, bet kādēļ gan biedram **Spuravam** sākumā neuzstāties mūsu «Ritmos»? Šoreiz jau arī vaina bija nevis nepareizās

domās, bet tai momentā, ka veterāna runa pārniedza atvēlētās 10 minūtes vismaz divkārt. Ja daļa būtu aprakstīta bijētenā, nebūtu tik gari jārunā.

Revīzijas komisijas priekšsēdētāja **A. Grūsle** rosināja rūpēties par lopu barības sastāvu: kā ganības, tā plāvās trūkst aboliņa un tauriņziežu. Ne viss iespējams veikts graudaugu sēklas materiāla gatavošanā. Kolhozniekiem pērn pārdoiti tādi graudi, kādi čitugad doti lopiem. Arī par to bijām pateicīgi, bet... Precīzāk jāuzskaita darbi. Kolhozā nav atrisināta sasmalcināto salmu piegāde fermām. Tikai Centra fermā slaucējas izraksta pienu pašu vajadzībām. Vai tiešām citur pienu uzturā nelieto? Tautas frontes grupa negrib sadarboties ar kolhoza kontroles orgāniem. Vai gan katram būtu jāiet ar saviem papīriem? Darītāji taču beigu beigās būs vieni un tie paši.

Partijas pirmorganizācijas sekretāre **A. Krolle** ieteica pārdomāt sociālistiskās sacensības sistēmu. Līdz šim vērtētos bijuši speciālisti, un strādniekiem atvēlēta vien brīnīšanās par nolemto. Soferi un kombainieri pierādījuši, ka prēmijas vislabāk sadala pats darba kolektīvs. Darītāji zin, kurš un cik ir pelnījis. **A. Krolle** piedāvāja divus variantus: prēmēšanu veikt pēc svarīgo darbu periodiem vai arī vienreiz gada uz kādiem augstākiem svētkiem, piemēram, Lauksaimnieku dienu. Pilnvarotie nabolsoja par otro ieteikumu. Pie reizes tika sadalīta prēmiju «kase»: mehanizatoriem 3000, laukstrādniekiem — 500, soferiem — 2000, lopkopjiem — 4500, remontu darbnīcai — 1000 un celtniekiem — 300 rubļu. Pilnvarotajiem šis sadalījums šķita taisnīgs.

Salīdzinošā ekonomika

LOPKOPIBAS UN AUGKOPIBAS PRODUKCIJAS VALSTS IEPIRKUMA PLĀNA IZPILDE (tonnās)

Produkcijas veids	1987. g.		1988. g.	
	izpilde	plāns	izpilde	plāns
Graudi	437	410	411	410
Kartupeļi	752	1100	323	940
Piens	3001	2900	3014	3000
t. sk. no individ. sektora	495	460	502	550
Gaļa	576	540	628	620
t. sk. no individ. sektora	88	60	103	100

I CNT PASIZMAKSA UN VIDEJĀ REALIZĀCIJAS CENA (rubļos)

	1987.		1988.	
	Realizācijas cena	1987.	1988.	1987. / 1988.
Graudi	15,33	15,66	15,78	16,58
Kartupeļi	12,46	16,54	19,80	24,70
Saknes	3,98	2,56	—	—
Ilggad. zālāju siens	4,36	3,75	—	—
Kultivēto pļavu siens	4,67	5,25	—	—
Piens	26,19	25,60	31,09	35,27
Cūkgāļa Jaunlopu dzīvsvāra pieaugums	149,77	154,10	217,89	236,11
	169,04	223,78	220,51	260,00

Rentabilitāte un peļņa augkopībā

	Rentabilit. (procentos)		Peļņa tūkstošos rubļu	
	1987.	1988.	plāns 1988.	izpilde 1988.
Graudi	-19,4	-14	11	-22
Kartupeļi	-12,8	-2,2	101	-2
Kopā augkopībā	-15,8	-10,7	112	-24
Piens	+29	+49,4	305	352
Gaļa:				
liellopu cūkas	+28,3	+28,9	151	167
aitas	+39,2	+41,0	177	212
Šķirnes lopu Pārējā lopk. produkcija	+12,5	+16,7	2	3
Kopā lopkopībā	+185,5	+178,0	182	178
Kopā saimniecībā	-	-17	-20	-7
lopkopībā	+37,5	+46	797	905
lopkopībā	+23,3	+35,6	761	810